

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 5. 2014, č. j. 8 A 52/2013 – 42,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze se žalobce domáhal určení nezákonnosti zásahu hlídky Policie ČR, která zasahovala do poskytování odkladné péče záchrannou službou a měla žalobce připoutat na lůžko sanitního vozu. Tyto zásahy byly podle žalobce nezákonné. Žalobce též požádal o osvobození od soudních poplatků.

[2] Městský soud zamítl usnesením ze dne 23. 9. 2013, č. j. 8 A 52/2013 – 18, žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků; usnesení napadl žalobce kasační stížností a Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 14. 11. 2013, č. j. 1 As 133/2013 – 13, kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl. Rozsudek nabyl právní moci dne 6. 12. 2013.

[3] Městský soud poté znovu vyzval žalobce usnesením ze dne 17. 4. 2014, č. j. 8 A 52/2013 – 40 k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení usnesení a poučil jej o následcích nesplnění této povinnosti; usnesení bylo žalobci doručeno dne 2. 5. 2014.

[4] Stěžovatel ve stanovené lhůtě požadovaný soudní poplatek neuhradil. Městský soud proto v záhlaví specifikovaným usnesením řízení zastavil.

[5] Proti usnesení městského soudu žalobce (stěžovatel) brojí kasační stížností. V ní vedle celé řady blíže nekonkretizovaných tvrzení, jimiž označil jednotlivé úvahy městského, ale i ostatních krajských soudů za nezákonné a zlovolné; zdůraznil, že snad nemusí nikomu vysvětlovat důvody své majetkové nedostatečnosti, výzvu k úhradě soudního poplatku považuje za šikanózní. Konání městského soudu označil za arogantní. Řízení nemělo být zastaveno, ale žaloba měla být odmítnuta.

[6] Žalovaný svého práva vyjádřit se ke kasační stížnosti nevyužil.

II. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[7] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že obsah kasační stížnosti je na samé hranici srozumitelnosti. Soud však k upřesnění či rozhojnění kasačních důvodů žalobce nevyzýval, neboť v dané věci a vzhledem k přezkoumávanému usnesení neshledal takovou potřebu. Kasační stížnost není důvodná.

[8] Stěžovatel ve své kasační stížnosti sice neuvedl, pod jaké zákonem předvídané důvody podřazuje svoje kasační námitky, nicméně Nejvyšší správní soud vyhodnotil, že stěžovatel brojí proti nezákonnosti usnesení městského soudu ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[9] Nejvyšší správní soud jen krátce zmiňuje, že netrval na zaplacení soudního poplatku a povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti. Trvání na těchto požadavcích by totiž značilo jen řetězení téhož problému, jelikož předmětem přezkumu je usnesení městského soudu o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku. K danému srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 Afs 65/2007 – 37, a ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 – 77.

[10] Na úvod kasační soud zdůrazňuje, že předmětem přezkumu je v nyní projednávané věci usnesení soudu o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku, proto se bude věnovat pouze námitkám stěžovatele směřujícím proti zákonnosti postupu soudu, vztahujícího se k zastavení řízení.

[11] Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, „*nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.*“

[12] Zaplacení soudního poplatku je jednou z podmínek řízení, jejíž nesplnění má za následek jeho zastavení [§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích za použití § 47 písm. c) s. ř. s.].

[13] Městský soud (jak je uvedeno shora) vyzval žalobce usnesením ze dne 17. 4. 2014, č. j. 8 A 52/2013 – 40 k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení usnesení a poučil jej o následcích nesplnění této povinnosti; usnesení bylo žalobci doručeno dne 2. 5. 2014.

[14] Stěžovatel ve stanovené lhůtě požadovaný soudní poplatek neuhradil. Městský soud proto postupoval v souladu se zákonem, pokud v záhlaví specifikovaným usnesením řízení zastavil.

[15] Stěžovatel namítá, že městský soud postupoval nesprávně, pokud ho vyzval k prokázání majetkových poměrů, takový postup označil za šikanózní; v tomto postupu nespátřuje Nejvyšší správní soud žádné pochybení, městský soud naopak postupoval zcela v souladu se zákonem. V usnesení, jímž městský soud vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku, byl stěžovatel informován o důsledcích nezaplacení soudního poplatku. Výzva k jeho úhradě byla opakovaná, jak je uvedeno shora; nadto již dříve v této věci Nejvyšší správní soud k žalobcově kasační stížnosti proti usnesení městského soudu o nepřiznání osvobození od soudního poplatku tento postup městského soudu aproboval jako správný.

[16] V souvislosti s úhradou soudního poplatku je navíc nutno zdůraznit, že jeho zaplacení je možné i po uplynutí k tomu určené lhůty, pokud je poplatek zaplacen, resp. žádost doručena, dříve, než nabylo právní moci usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku (srov. § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „zákon o soudních poplatcích“).

[17] Neuhradil-li tedy žalobce soudní poplatek ve lhůtě, který mu stanovil předmětným usnesením městský soud (a neučinil-li tak ani ke dni doručení usnesení o zastavení řízení pro jeho nezaplacení), nelze postup soudu označit za nezákonný, jak uvádí žalobce, ale naopak- za zcela souladný se zákonem.

III. Závěr a náklady řízení

[18] Kasační námitky uplatněné stěžovatelem nebyly Nejvyšším správním soudem shledány důvodnými a ani z přezkumu dle § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., jenž Nejvyšší správní soud provádí vždy z úřední povinnosti, nevyplnul důvod, pro který by mělo být napadené usnesení městského soudu zrušeno. Kasační stížnost proto byla v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s., větou poslední, zamítnuta.

[19] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud dle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Toto právo by náleželo žalované, protože však žalovaná žádné náklady neuplatňovala a Nejvyšší správní soud ani žádné náklady, jež by jí vznikly a jež by překročily náklady její běžné administrativní činnosti, ze spisu nezjistil, rozhodl tak, že žalované se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. srpna 2014

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu